

AFGØRELSE

RÅDETS AFGØRELSE

af 4. december 2014

om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af Haagerkonventionen af 30. juni 2005 om værnetingsaftaler

(2014/887/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union ønsker at skabe et fælles retligt område, der bygger på princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser.
- (2) Konventionen om værnetingsaftaler («konventionen»), der blev indgået den 30. juni 2005 inden for rammerne af Haagerkonferencen om International Privatret, yder et effektivt bidrag til fremme af partsautonomi i internationale handelstransaktioner og til en større forudsigelighed for retsafgørelser vedrørende sådanne transaktioner. Konventionen giver navnlig den fornødne retssikkerhed for, at parternes værnetingsaftale vil blive respekteret, og for at en retsafgørelse, der træffes af den valgt domstol, vil kunne anerkendes og fuldbyrdes i internationale sager.
- (3) Konventionens artikel 29 giver organisationer for regional økonomisk integration, såsom Den Europæiske Union, mulighed for at undertegne, acceptere, godkende eller tiltræde konventionen. Unionen undertegnede konventionen den 1. april 2009 med forbehold af dens indgåelse på et senere tidspunkt, jf. Rådets afgørelse 2009/397/EF ⁽¹⁾.
- (4) Konventionen påvirker Unionens afledte lovgivning vedrørende retternes kompetence baseret på parternes valg og anerkendelse og fuldbyrdelse af de resulterende retsafgørelser, navnlig Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 ⁽²⁾, der erstattes fra og med den 10. januar 2015 af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽³⁾.
- (5) Med vedtagelsen af forordning (EU) nr. 1215/2012 banede Unionen vejen for godkendelsen af konventionen på Unionens vegne ved at sikre sammenhæng mellem Unionens regler om værneting i civil- og handelssager og konventionens regler herom.
- (6) Da Unionen undertegnede konventionen, erklærede den i overensstemmelse med konventionens artikel 30, at den har kompetence på alle de af konventionen regulerede områder. Medlemsstaterne vil derfor være bundet af konventionen i kraft af Unionens godkendelse heraf.
- (7) Unionen bør på tidspunktet for godkendelse af konventionen desuden afgive den erklæring, der er omhandlet i artikel 21, og dermed i almindelighed udelukke forsikringsaftaler fra konventionens anvendelsesområde, dog med visse veldefinerede undtagelser. Erklæringens mål er at bevare de beskyttende kompetenceregler for forsikringstageren, den forsikrede part eller en begunstiget i sager, der handler om forsikring i henhold til forordning (EF) nr. 44/2001. Udelukkelsen bør begrænses til, hvad der er nødvendigt for at beskytte den svage parts interesser i forsikringsaftaler. Den bør derfor hverken omfatte genforsikringsaftaler eller kontrakter vedrørende store risici. Unionen bør samtidig afgive en ensidig erklæring, hvori den angiver, at den på et senere tidspunkt i lyset af de erfaringer, der indhøstes i forbindelse med konventionens anvendelse, kan revurdere behovet for at fastholde sin erklæring i henhold til artikel 21.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2009/397/EF af 26. februar 2009 om Det Europæiske Fællesskabs undertegnelse af konventionen om værnetingsaftaler (EUT L 133 af 29.5.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

- (8) Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af forordning (EF) nr. 44/2001 og deltager derfor i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.
- (9) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol (nr. 22) om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Haagerkonventionen af 30. juni 2005 om værnetingsaftaler (»konventionen«) godkendes herved på Den Europæiske Unions vegne. ⁽¹⁾

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges hermed til at udpege den eller de personer, der er beføjet til på Unionens vegne at deponere det godkendelsesinstrument, der er fastsat i konventionens artikel 27, stk. 4.

Deponeringen af godkendelsesinstrumentet, jf. stk. 1, finder sted inden for en måned fra 5. juni 2015. ⁽²⁾

Artikel 3

1. Ved deponering af det godkendelsesinstrument, der er fastsat i konventionens artikel 27, stk. 4, afgiver Unionen i henhold til konventionens artikel 21 en erklæring om forsikringsaftaler.

Teksten til denne erklæring er vedlagt som bilag I til denne afgørelse.

2. Ved deponering af det godkendelsesinstrument, der er fastsat i konventionens artikel 27, stk. 4, afgiver Unionen en ensidig erklæring.

Teksten til denne erklæring er vedlagt som bilag II til denne afgørelse.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 2014.

På Rådets vegne
A. ORLANDO
Formand

⁽¹⁾ Teksten til konventionen blev offentliggjort i EUT L 133 af 29.5.2009, s. 3, sammen med afgørelsen om undertegnelse.

⁽²⁾ Datoen for konventionens ikrafttræden for Unionen vil blive offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

BILAG I

Erklæring fra Den Europæiske Union på tidspunktet for godkendelse af Haagerkonventionen af 30. juni 2005 om værnetingsaftaler (»konventionen«) i henhold til konventionens artikel 21

Formålet med denne erklæring, som udelukker visse typer af forsikringsaftaler fra konventionens anvendelsesområde, er at beskytte visse forsikringstagere, forsikrede parter og begunstigede, som i henhold til den interne EU-ret nyder særlig beskyttelse.

1. Den Europæiske Union erklærer i henhold til konventionens artikel 21, at den ikke vil anvende konventionen på forsikringskontrakter, jf. dog nedenstående stk. 2.
2. Den Europæiske Union vil anvende konventionen på forsikringskontrakter i følgende tilfælde:
 - a) hvis kontrakten er en genforsikringsaftale
 - b) hvis værnetingsaftalen er indgået, efter tvisten er opstået, eller
 - c) hvis der, med forbehold af konventionens artikel 1, stk. 2, er indgået en værnetingsaftale mellem en forsikringstager og en forsikringsgiver, som på tidspunktet for forsikringsaftalens indgåelse havde deres bopæl eller sædvanlige opholdssted på samme kontraherende stats område, og retterne i denne stat i henhold til denne aftale tillægges kompetence også i tilfælde af, at skadetilføjelsen er foregået i udlandet, medmindre en sådan aftale om værneting ikke er tilladt efter lovgivningen i den pågældende stat, eller
 - d) hvis værnetingsaftalen vedrører en forsikringsaftale, som dækker en eller flere af følgende risici, som betragtes som store risici:
 - i) alle tab eller skader, der skyldes begivenheder, som indtræffer i forbindelse med deres anvendelse til erhvervsmæssige formål, på:
 - a) søgående skibe, på offshoreanlæg og anlæg i rum sø eller flod-, kanal- og indsøfartøjer
 - b) luftfartøjer
 - c) rullende jernbanemateriel
 - ii) alle tab af eller skader på varer i transit eller bagage bortset fra passagerers bagage, uanset transportformen
 - iii) ethvert ansvar, bortset fra ansvar for fysisk skade på passagerer eller for skade på disses bagage som følge af anvendelse eller drift af:
 - a) skibe, anlæg eller fartøjer i henhold til nr. i), litra a)
 - b) luftfartøjer, for så vidt lovgivningen i den kontraherende stat, i hvilken luftfartøjerne er registreret, ikke forbyder værnetingsaftaler ved forsikringen af sådanne risici
 - c) rullende jernbanemateriel
 - iv) ethvert ansvar, bortset fra ansvar for fysisk skade på passagerer eller for skade på disses bagage, for tab eller skade forårsaget af varer i transit eller bagage som omhandlet i nr. ii)
 - v) ethvert økonomisk tab i forbindelse med brugen eller driften af skibe, anlæg, fartøjer, luftfartøjer eller rullende jernbanemateriel i henhold til nr. i) navnlig tab af fragt eller befragtningsindtægter
 - vi) enhver risiko i forbindelse med en af de i nr. i) — v) nævnte risici
 - vii) alle kreditrisici eller kautionsrisici, hvis forsikringstageren i erhvervsmæssigt øjemed udøver industri- eller handelsvirksomhed eller et liberalt erhverv, og risikoen vedrører denne virksomhed eller dette erhverv
 - viii) alle andre risici, hvis forsikringstager udøver en virksomhed af en vis størrelse, som ligger over den talmæssige grænse for mindst to af nedenstående kriterier:
 - a) en balancesum på 6,2 mio. EUR
 - b) en nettoomsætning på 12,8 mio. EUR
 - c) et gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret på 250.

*BILAG II***Ensidig erklæring fra Den Europæiske Union på tidspunktet for godkendelse af Haagerkonventionen af 30. juni 2005 om værnetingsaftaler (»konventionen«)**

Den Europæiske Union afgiver følgende ensidige erklæring:

»Den Europæiske Union erklærer, at den på et senere tidspunkt i lyset af de erfaringer, der indhøstes i forbindelse med konventionens anvendelse, kan revurdere behovet for at fastholde sin erklæring i henhold til konventionens artikel 21.«
